

بهاران بر شمایان خجسته باد! برای کارگران چه کرده اید، آیا پاسخی هست؟

رژیم در مقابل فقر و گرانی، بار دیگر به نرخ دستمزدها یورش آورد و میزان اعلام داشته را کسر کرد.

امیر جواهری لنگرودی

amirjavaheri@yahoo.com

۲۹ اسفند ۱۳۸۷

خبرگزاری ایلنا در تاریخ ۲۶ اسفند ۱۳۸۷ تیتر کرده است: " بانک مرکزی در تعیین مزد کارگران دخالت کرد" در متن خبر آمده است:

" به گزارش ایلنا در تاریخ ۲۶ اسفند ۸۷ آمده است: کارگران ایرانی در حالی این روزها خود را برای استقبال از بهار ۸۸ آماده می‌کنند که هنوز مشخص نیست حداقل دستمزد آنها برای سال جدید چقدر است...." وزارت کار و امور اجتماعی اعلام کرد: " که باید دستمزدهای سال ۸۸ به جای تورم ۲۵ درصد مبنی بر تورم ۱۹ درصد تعیین می‌شد.

این در حالی است که نزدیک به یک هفته پیش شورای عالی کار، بر مبنای تورم اعلام شده، حداقل دستمزد سال ۸۸ را مبلغ ۲۷۴۵۰۰ تومان در هر ماه (۹۱ هزار و ۵۰۰ ریال برای هر روز) تعیین کرده بود. به موجب قانون کار مصوب سال ۶۹، تعیین دستمزدهای جدید از وظایف شورای عالی کار بوده و اعضای شورای عالی کار موظف هستند تا بر اساس نرخ تورم، اعلامی بانک مرکزی دستمزدهای جدید را تعیین کنند. در صورت هر گونه تجدیدنظر احتمالی در دستمزدهای سال ۸۸، این دومین باری خواهد بود که شورای عالی مصوبه دستمزدهای خود را مورد بازبینی قرار می‌دهند. " بعد از مداخله و یک روز چانه زنی در بسته این گزارش در همان ایلنا تیتر گردید: " حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۳۸۸، ۵ درصد از رقم پیشین کمتر اعلام شد" در متن خبر آمده است: " شورای عالی کار عصر امروز با حضور جهرمی، وزیر کار و امور اجتماعی و نمایندگان گروه کارگری و کارفرمایی و دولت حداقل دستمزد کارگران را نسبت به مصوبه قبلی خود کاهش داد. به گزارش ایلنا، شورای عالی کار در این نشست افزایش ۲۰ درصد حداقل دستمزد را به جای افزایش ۲۵ درصدی در سال آینده تصویب کرد و با توجه به نامه رسمی بانک مرکزی تصمیم گرفت تا در مهر ماه سال ۱۳۸۸ با توجه به نرخ تورم در نشست مجدد برای شش ماهه دوم سال ۸۸ اتخاذ تصمیم کند. به گزارش روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی حداقل دستمزد کارگران برای سال آینده دو میلیون و ۶۳۵ هزار و ۲۰۰ ریال تعیین شد که بر این اساس حداقل دستمزد روزانه کارگران ۸۷ هزار و ۸۴۰ ریال خواهد بود. مطابق این مصوبه سایر سطوح دستمزدی از آغاز سال ۸۸ به میزان ۵ درصد آخرین مزد ثابت یا مبنای سال جاری به اضافه روزانه ۱۰ هزار و ۹۸۰ ریال افزایش خواهد یافت مشروط بر آنکه مزد روزانه هر کارگر از ۸۷

هزار و ۸۴۰ ریال کمتر نشود. " رور بعد تر ۲۸ اسفند ۸۷ همین خبرگزاری گزارش می دهد : "

وزیر کار و امور اجتماعی:

" افزایش دستمزد سال ۸۸ طوری تنظیم شد که تعدیل نیروی بیشتری نداشته باشیم "، ایلنا در ادامه می نویسد :

" افزایش دستمزدها در سال ۸۸ پلکانی است و کسانی که کمترین حقوق را دارند، بیشترین افزایش و آنهایی که بیشترین حقوق را دریافت می کنند، کمترین افزایش حقوق را خواهند داشت. " در بیانیه مشترک کارگران ایران که امضاء سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، اتحادیه آزاد کارگران ایران انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه را با خود دارد، آمده است : " نمایندگان دولت و کسانی که تحت نام نماینده های کارگران در شورای عالی کار حضور دارند خود اقرار میکنند خط فقر ۸۰۰ هزار تومان است و آنوقت حداقل دستمزد را ۲۷۴۵۰۰ تومان تعیین میکنند و به این ترتیب بی آنکه ذره ای وجدان شان بدر آید، چشم در چشم ما اعلام میکنند فقر و فلاکت و مرگ تدریجی از گرسنگی تنها سهم کارگران و خانواده هایشان از زندگی است. "

در ادامه همین بیانیه آمده است : " اما علیرغم انتقال این مسئله به شورای عالی کار، نماینده های مجلس شورای اسلامی و مجمع تشخیص مصلحت و همچنین اشراف کامل خود این نهادها بر اینکه در تمامی مراکز استانی کشور فقط اجاره بهای ماهیانه منازل مسکونی بالای ۲۷۵ هزار تومان است با این حال چنین مبلغی را به عنوان حداقل دستمزد کارگران به تصویب رساندند و با این مصوبه نشان دادند؛ فقر و فلاکت کارگران و مستولی شدن بیش از پیش گرسنگی مطلق بر زندگی میلیونها خانواده کارگری مسئله اینان به عنوان تصمیم گیرندگان و اداره کنندگان جامعه نیست. " چه کسی پاسخگوی این فریاد هزاران هزار کارگر است ؟ کارگران خود پاسخ این سؤال را می دانند و بر آن هستند که این مبارزه نابرابر را رها نسازند و اعلام میدارند : " کارگران، معلمان، پرستاران و عموم زحمتکشان

باید در مقابل تحمیل دستمزدهای زیر خط فقر آستین ها را بیش از پیش بالا زد، نباید به مرگ تدریجی از گرسنگی تن سپرد، نباید اجازه داد هر طوری که صاحبان سرمایه میخواهند نیروی کار ما به حراج گذاشته شود و سهم ما از تولید کوهی از ثروت و نعمت در جامعه فقر روز افزون باشد. برخورداری از یک زندگی انسانی حق مسلم ماست و این چیزی است که هیچ کس آنرا به میل خود به ما هدیه نخواهد کرد. افزایش حداقل دستمزدها تنها در گرواراده و خواست ما کارگران در صنفی متحد و یکپارچه است، باید تا روز اول ماه مه با امضای طومار خواست افزایش حداقل دستمزدها، این روز را به روز اعتراض علیه دستمزدهای زیر خط فقر تبدیل کرد. "

امروز بحث جامعه کارگری و همه مزد و حقوق بگیران، از گرانی، تورم، هزینه سرسام آور زندگی، بیکاری، فقر و خانه بدوشی، سفره های خالی، شکم های بدون دریافت گوشت و میوه، کودکان بدون لباس نو و خانه بدوشی نوبرانه از این کوی به آن کوی، از این دخمه بدان خراب آباد بر سر کارگران در پایانه سال کهنه و در آستانه سال نو میریزد!

با اینهمه گوشی نیست و همه سران نظام برای محدودیت بخشیدن به حداقل دستمزد ها جلسه پشت جلسه میکنند و از سر و دم مبلغ تعیین شده نیز میزنند و طبق این ماده و آن ورقه مبلغ تعیین شده را کم و کم می کنند تا همچنان کارگر را سیاه پوش نگهدارند .

ای شرمستان باد، که این گونه زندگی را بر مردمان ایران و طبقه کار و نیروی رنج و زحمت کشور تحمیل می کنید . این گونه نوروز مردمان ایران را با سیاهی و تباهی به سال دیگر می برید تا با سیه رویی هر چه تمامتر چرخ تان را بچرخانید و کام همه سرمایه سالاران سرمایه خوار را شیرین گردانید. نفرین همه مادران و پدران بر سر سفره پهن شده بر پای دیوار بلند اوین، بر فرق سرتان باد که اینگونه زندگی را بر مردمان ایران پر تعب می گردانید.

امروز همچون دیروز، طبقه کارگر ما برای دست یابی به مطالبات و خواست های خویش می باید با ارزیابی دقیق از مبارزه و دست آورد های تا کنونی، سازمانیابی و گذر از موانع گوناگون را با نقشه عمل های دقیق و عمق جانبه و با دقت عمل در دو عرصه دفاعی و تعرضی مد نظر داشته باشد تا بتواند گام های موثر تر بعدی را طی کند . برای استمرار زندگی و خلاصی از تعب سرمایه، بهاران بریکایک شماخسته باد. هر روزتان نوروز، نوروزتان پیروز!